

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku "P." Spółki z o.o. w W.

przy uczestnictwie Miasta W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 kwietnia 2007 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie

Sądu Okręgowego w W.

z dnia 7 listopada 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 7 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy w W., z powołaniem się na treść art. 370¹ k.p.c., odrzucił apelację wnioskodawcy „P.” Sp. z o. o. od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 18 lipca 2006 r. Sąd ten uznał, że apelacja sporządzona przez adwokata nie spełnia wymagań określonych w art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c., bowiem wniosek o treści „wnoszę o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku w całości...” nie zawiera wskazania, jakiej treści orzeczenia domaga się apelujący.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący wniósł o jego uchylenie i wskazał, że jego apelacja zawierała dwa alternatywne wnioski – o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku w całości oraz o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Prawidłowości drugiego z tych wniosków Sąd Okręgowy nie zakwestionował. Także pierwszy z nich, zdaniem wnioskodawcy, jest prawidłowy, określa bowiem jednoznacznie, jakiej treści orzeczenia oczekuje on od sądu II instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych apelacji zalicza wniosek o zmianę lub uchylenie wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia. Za pośrednictwem art. 13 § 2 k.p.c. znajduje on odpowiednie zastosowanie także w postępowaniu nieprocesowym.

Obowiązek oznaczenia zakresu żądanej zmiany lub uchylenia rozumieć należy, jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy, jako konieczność wskazania przez skarżącego, jakie orzeczenie chciałby uzyskać w postępowaniu apelacyjnym. Określenie to nie musi jednak nastąpić wyłącznie w formie przytoczenia konkretnego sformułowania, jakie sąd miałby w tym orzeczeniu zamieścić, lecz może także przybrać formę opisową, odwołującą się do treści żądań strony zgłoszonych w toku postępowania. Zastosowana przez wnioskodawcę w niniejszej sprawie formuła wniosku apelacyjnego „o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku w całości” jest zatem prawidłowa, jednoznacznie wskazuje bowiem, że domaga się on zmiany postanowienia Sądu

Rejonowego i stwierdzenia, że wnioskodawca w drodze zasiedzenia nabył prawa do nieruchomości przy ul. K. w W.

Przy tym skarżący ma rację, że nawet ewentualne zakwestionowanie prawidłowości konstrukcji powyższego wniosku nie uzasadniałoby odrzucenia apelacji, skoro był w niej zawarty alternatywny wniosek o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, którego treść nie budziła żadnych zastrzeżeń. W sytuacji, kiedy skarżący formułuje w apelacji więcej niż jeden wniosek, apelacja może zostać odrzucona z powołaniem się na niespełnienie wymagań z art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c. tylko wówczas, kiedy żaden z tych wniosków nie został prawidłowo skonstruowany.

Ponieważ jednak apelacja wnioskodawcy zawiera dwa należycie ujęte wnioski, czyniąc zadość obowiązkowi z art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c., jej odrzucenie przez Sąd II instancji było nieuzasadnione. Konieczne jest zatem uchylenie zaskarżonego postanowienia na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁶ k.p.c.